

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/214/2018
Identifikačné číslo spisu:	8714210633
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8714210633.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. E., bývajúcej v N., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Murárovou, so sídlom advokátskej kancelárie v Poprade, Ulica 1. mája č. 2220/19, proti žalovanej S. I., bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. Mgr. Martinou Tomasovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v Poprade, Ulica 1. mája č. 216/7, o určení priebehu hranice a vlastníckeho práva s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11 C 239/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2018 sp. zn. 20 Co 164/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. apríla 2016 č. k. 11 C 239/2014-170 určil, že hranica medzi pozemkami EKN parcela č. 304/1 záhrada o výmere 409 m² zapísaného v LV č. XXXX a EKN parcela č. 300/1 záhrady o výmere 68 m² zapísaného v LV č. XXXX k. ú. N. prechádza lomovými bodmi č. 2, 3, 4, 21, 20, 13 a 12 podľa geometrického plánu č. 11C/239/2014-5/2015 Ing. Miloša Jacka, PhD. zo dňa 11.2.2016 úradne overeného Okresným úradom Poprad, Odborom katastrálnym dňa 7.3.2016 pod č. G1-118/16, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku, dňom právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie ďalej určil, že žalobkyňa je vlastníčkou novovytvorených pozemkov v k. ú. N. Y., a to pozemkov registra C, parcela č. 184/4 záhrada o výmere 142 m², č. 184/5 zastavaná plocha o výmere 83 m², parcela č. 184/6 záhrada o výmere 35 m², parcela č. 184/7 záhrada o výmere 17 m², parcela č. 184/8 zastavané plochy o výmere 10 m², parcela č. 184/9 záhrada o výmere 2 m² a parcela č. 933/8 zastavané plochy o výmere 11 m² v podiele 1/1 tak, ako sú znázornené geometrickým plánom č. 11C/239/2014-5/2015 Ing. Miloša Jacka, PhD. zo dňa 11.2.2016 úradne overeného Okresným úradom Poprad, Odborom katastrálnym dňa 7.3.2016 po č. G1-118/16, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku, dňom právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia priebehu hraníc medzi susednými pozemkami k. ú. N. Y., a to pozemkami KN E p. č. 304/1 a KN C p. č. 300/1. Naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby preukazovala tým, že

vzhľadom na právny stav v katastri nehnuteľností, ku ktorému došlo v roku 2005 po vykonaní ROEP v k. ú. N. Y., došlo k zmene právneho stavu v katastri nehnuteľností ohľadne tejto hranice a takto sa právny stav v priebehu hraníc nezhoduje so skutočným stavom, pričom právni predchodcovia žalobkyne pozemok pôvodne zapísaný v pozemno-knižnej vložke 469 k. ú. N. Y. ako parcela č. 304/1 a parcela č. 304/3 nadobudli jej starí rodičia dedením v roku 1926. Žalobkyňa podľa súdu prvej inštancie preukázala naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva a preto jej návrhu vyhovel a zároveň mal okresný súd za to, že vypracovaný znalecký posudok jasne a zrozumiteľne určil, ako prebiehajú hranice pozemku.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. februára 2018 sp. zn. 20 Co 164/2016 potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP) odvolaním žalovanej napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením. Odvolací súd v tejto súvislosti dal za pravdu odvolateľke, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s navrhnutým dôkazom tak, ako je uvedený v odvolaní a tento svoj postup ani v napadnutom rozsudku neodôvodnil. Preto odvolací súd uviedol, že vykonanie dôkazu a navrhovaného dôkazu by žiadnym spôsobom nezmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. Existencia dedičského rozhodnutia totižto nemá vplyv na existujúci zápis vlastníckeho práva žalovanej (LV č. XXXX k. ú. N. Y.). Odvolací súd ďalej súhlasil s odvolateľkou, že prvoinštančný súd nijako neodôvodnil nevykonanie - podnetu na prešetrovanie sporného vlastníctva, avšak samotný podnet na prešetrovanie vlastníctva je bez právneho významu v otázke pasívnej legítimácie žalovanej, ktorá vyplýva zo zápisu vlastníctva na LV č. XXXX k. ú. N. Y. Ak súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonala, postupoval správne v súlade s § 17 CSP, teda v súlade so zásadou hospodárnosti konania a uvedené vady nemali zásadný vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd vo vzťahu k hlavnej námietke uvedenej v odvolaní, týkajúcej sa nedostatku pasívnej legítimácie účastníkov uviedol, že ak sa žalobkyňa domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že je bez právneho významu, že bola podaná žiadosť o opravu chyby v katastrálnom operáte po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko podaním tejto žiadosti postavenie žalobkyne sa nezmenilo a je naďalej neisté a bez požadovaného určenia jej právo môže byť ohrozené. Odvolací súd v ostatnom poukázal na to, že znalec Ing. Miloš Jacko, PhD. v znaleckom posudku č. 5/2015 (č. 1. 14 znaleckého posudku) okrem iného uviedol, že prílohou znaleckého posudku je geometrický plán, ktorý bol vypracovaný na určenie a úpravu priebehu hranice medzi parcelami E-KN č. 304/1 a č. 300/1. Znalec upozornil, že tento právny stav sa týka len uvedených susediacich pozemkov. Parcela E-KN č. 304/1 sa tiahne po pravej strane pozdĺž parcely C-KN č. 87, teda leží v časti parcely C-KN č. 86, ktoré však nie sú predmetom sporu a patria do vlastníctva osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania. Z uvedeného dôvodu nie je geometrickým plánom riešená celá E-KN č. 304/1 ale iba tá časť parcely, ktorá je predmetom sporu. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolaťka“). Dovolaním napadla tento rozsudok v celom rozsahu. V dovolaní uviedla že ho podáva podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Žalovaná poukazovala na skutočnosť, že súd prvej inštancie zamietol návrh na doplnenie dokazovania, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Zároveň mala za to, že rozsudok odvolacieho súdu je protirečivý vo viacerých bodoch, pričom jasne a zrozumiteľne nedáva logické odpovede na podané odvolanie tak, aby bolo možné zachovať právo na spravodlivý súdny proces. Dovolaťka je ďalej toho názoru, že odvolací súd postupoval odlišným spôsobom a nerešpektoval ustálenú judikatúru, keď v porovnateľnom prípade aplikoval iný právny postup v otázke posúdenia pasívnej vecnej legítimácie ako procesnej podmienky konania. V zmysle vyššie uvedeného žiada, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu.

4. Žalobkyňa v o svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedla, že h o žiada odmietnuť, pretože napadnutý rozsudok netrpí žiadnou vadou zmätočnosti.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v

stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. V danom prípade žalovaná prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje popri sebe z ustanovenia § 420 CSP a (zároveň) aj z ustanovenia § 421 CSP.

14. Najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 420 písm. f/ CSP,

v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

15. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

16. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

17. Dovolateľka tvrdí, že vada zmätočnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP spočíva v tom, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie a toto nevykonanie ani náležite neodôvodnil. Následne označila rozhodnutie odvolacieho súdu za protirečivé.

18. Pokiaľ dovolateľka v dovolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie, dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel najvyšší súd k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru odvolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Dovolací súd navyše v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd nevykonanie dôkazu súdom prvej inštancie a neodôvodnenie tohto nevykonania dostatočným spôsobom napravil tým, že takýto postup okresného súdu náležite odôvodnil (viď bod č. 13 a nasl. rozhodnutia odvolacieho súdu).

19. Dovolateľka zároveň označila rozhodnutie odvolacieho súdu za protirečivé, čo dovolací súd považuje za bezdôvodné. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé úvahy odvolacieho súdu, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o tom, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby s a všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil s a ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou

navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

20. Podľa názoru dovolacieho súdu konanie pred odvolacím súdom vadou zmätočnosti postihnuté nebolo; uvedené dopĺňa najvyšší súd poukázaním na konštatovanie Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

21. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, najvyšší súd ho podľa § 477 písm. c/ CSP v tejto časti odmietol.

22. Žalovaná v dovolaní ďalej namietala, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu sporu a mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolateľka namietala skutočnosť, že e súdy konali s účastníkom, ktorému neprislúchali žiadne hmotnoprávne povinnosti a napriek tomu neriešili otázku pasívnej legitimácie účastníkov konania a dokonca vydali rozhodnutie, kedy takéhoto účastníka zaviazali k určitej povinnosti.

23. V súvislosti s takto označeným a vymedzeným dovolacím dôvodom najvyšší súd uvádza, že nemôže byť v tomto smere postačujúce, nakoľko dovolací súd viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu, aby dovolateľ prípustnosť svojho dovolania pri riešení právnej otázky odôvodnil len odkazom na zákonné ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP, ale je potrebné, aby dovolateľ konkrétne uviedol právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorá právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne a vysvetlil, prečo z jeho pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na riešenie konkrétne zadananej právnej otázky (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1409).

24. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

25. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľky riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

26. Žalovaná v dovolaní síce uviedla, že dovolanie podáva „podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP“, právnu otázku v zmysle vyššie uvedeného ale nevymedzila spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP.

Žalovaná v dovolaní nevymedzila právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a následne malo zakladať nesprávne právne posúdenie veci. Bez uvedeného nemôže najvyšší súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že dovolateľka nesúhlasí s vydaným rozhodnutím odvolacieho súdu. Avšak sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci však významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

27. Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd uzatvára, že žalovaná v dovolaní nedôvodne namieta existenciu procesnej vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP a nevymedzuje právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP, preto najvyššiemu súdu neostávalo iné ako jej dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. c/ a f/ CSP.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.